KONVENTION

om Retternes Kompetence og om Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Borgerlige Sager, herunder Handelssager

Udfærdiget i Lugano den 16. september 1988

(88/592/EØF)

PRÆAMBEL

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER I DENNE KONVENTION HAR —

I BESTRÆBELSERNE FOR inden for deres område at styrke retsbeskyttelsen for de der bosiddende personer,

UD FRA DEN BETRAGTNING, at det med henblik herpå er nødvendigt at fastlægge deres retters internationale kompetence, at lette anerkendelsen af retsafgørelser og at indføre en hurtig procedure for at sikre fuldbyrdelsen af sådanne afgørelser samt af officielt bekræftede dokumenter og retsforlig,

I ERKENDELSE AF de indbyrdes forbindelser, der på det økonomiske område har fundet udtryk i de frihandelsoverenskomster, der er indgået mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og de stater, der er medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning,

UNDER HENSYN TIL Bruxelles-Konventionen af 27. september 1968 om Retternes Kompetence og om Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Borgerlige Sager, herunder Handelssager, som ændret ved tiltrædelseskonventionerne i forbindelse med de senere udvidelser af De Europæiske Fællesskaber, og

I OVERBEVISNINGEN OM, at en udvidelse af de i nævnte konvention nedfældede principper til at omfatte de stater, der er parter i dette dokument, vil styrke samarbejdet på det juridiske og økonomiske område i Europa,

I ØNSKET OM at sikre en så ensartet fortolkning som muligt af dette dokument —

I DENNE ÅND VEDTAGET at indgå denne konvention og

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Denne konvention finder anvendelse på borgerlige sager, herunder handelssager, uanset domsmyndighedens art. Den omfatter i særdeleshed ikke sager om skat, told eller administrative anliggender.

Den finder ikke anvendelse på:

1. fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforholdet mellem ægtefæller samt arv efter loven eller testamente
2. konkurs, akkord og andre lignende ordninger
3. social sikring
4. voldgift.

AFSNIT II

KOMPETENCE

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 2

Med forbehold af bestemmelserne i denne konvention skal personer, der har bopæl på en kontraherende stats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne stat.

Personer, som ikke er statsborgere i den stat, hvor de har bopæl, er undergivet de kompetenceregler, der gælder for landets egne statsborgere.

Artikel 3

Personer, der har bopæl på en kontraherende stats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden kontraherende stat i medfør af de regler, der er fastsat i afdeling 2 til 6 i dette afsnit.

I særdeleshed kan følgende bestemmelser ikke gøres gældende imod dem:

— i Belgien: artikel 15 i Borgerlig Lovbog (Code civil — Burgerlijk Wetboek) og artikel 638 i retsplejeloven (Code judiciaire — Gerechtelijk Wetboek)

— i Danmark: paragraf 246, stk. 2 og 3, i Lov om Rettens Pleje

— i Forbundsrepublikken Tyskland: artikel 23 i civilprocesloven (Zivilprozessordnung)

— i Grækenland: artikel 40 i civilprocesloven (Κώδικας Πολιτικής Δικουομίας)

— i Irland: bestemmelserne om kompetence i medfør af en stævning forkyndt for eller meddelt den sagsøgte, der midlertidigt opholder sig i Irland

— i Island: artikel 77 i civilprocesloven (lög um meðferð einkamála í héraði)

— i Italien: artikel 2 og artikel 4, nr. 1 og 2, i civilprocesloven (Codice di procedura civile)

— i Luxembourg: artikel 14 og 15 i Borgerlig Lovbog (Code civil)

— i Nederlandene: artikel 126, stk. 3, og artikel 127 i civilprocesloven (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering)

— i Norge: paragraf 32 i civilprocesloven (tvistemålsloven)

— i Østrig: artikel 99 i loven om retternes kompetence (Jurisdiktionsnorm)

— i Portugal: artikel 65, stk. 1, litra c), artikel 65, stk. 2, og artikel 65 A, litra c), i civilprocesloven (Código de Processo Civil) og artikel 11 i procesloven om arbejdsforhold (Código de Processo do Trabalho)

— i Schweiz: le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro i henhold til artikel 4 i forbundsloven om international privatret (loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato)

— i Finland: kapitel 10, paragraf 1, andet, tredje og fjerde punktum, i retsplejeloven (oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken)

— i Sverige: kapitel 10, paragraf 3, første punktum, i retsplejeloven (Rättegångsbalken)

— i Det Forenede Kongerige: bestemmelserne om kompetence i medfør af:

a) en stævning forkyndt for eller meddelt den sagsøgte, der midlertidigt opholder sig i Det Forenede Kongerige

b) sagsøgtes besiddelse af gods i Det Forenede Kongerige, eller

c) sagsøgers udlæg eller arrest i gods, der befinder sig i Det Forenede Kongerige.

Artikel 4

Såfremt sagsøgte ikke har bopæl på en kontraherende stats område, afgøres retternes kompetence i hver enkelt kontraherende stat efter statens egen lovgivning, dog med forbehold af bestemmelserne i artikel 16.

Over for en sagsøgt, der ikke har bopæl på en kontraherende stats område, kan enhver, der har bopæl på en kontraherende stats område, uanset sin nationalitet, i lighed med landets egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder der, herunder navnlig de regler, der er nævnt i artikel 3, stk. 2.

Afdeling 2

Specielle kompetenceregler

Artikel 5

En person, der har bopæl på en kontraherende stats område, kan sagsøges i en anden kontraherende stat:

1. i sager om kontraktforhold, ved retten på det sted, hvor den pågældende forpligtelse er opfyldt eller skal opfyldes; i sager vedrørende individuelle arbejdskontrakter, er dette sted der, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde eller, hvis arbejdstageren ikke sædvanligvis udfører sit arbejde i et bestemt land, er dette sted der, hvor den virksomhed, som har antaget arbejdstageren, er beliggende

2. i sager om underholdspligt, ved retten på det sted, hvor den berettigede har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted eller, ved krav i forbindelse med sager om personers retlige status, ved den ret, der efter dennes egen lovgivning er kompetent i sagen, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet

3. i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået

4. i sager, i hvilke der påstås erstatning eller genoprettelse af en tidligere tilstand i anledning af en strafbar handling, ved den ret, hvor straffesagen er anlagt, såfremt denne ret i henhold til den nationale lovgivning kan påkende borgerlige krav

5. i sager vedrørende driften af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed, ved retten på det sted, hvor virksomheden er beliggende

6. i sin egenskab af stifter af en trust, trustee eller begunstiget ved en trust oprettet enten i henhold til loven eller skriftligt eller ved en mundtlig aftale, der er bekræftet skriftligt, ved retterne i den kontraherende stat, på hvis område trusten har hjemsted

7. i sager om indsigelse mod betaling af den bjærgeløn, der forlanges for bjærgning, som er kommet en skibsladning eller fragt til gode, ved den ret, inden for hvis område der i den nævnte ladning eller i den dertil knyttede fragt:

   a) er gjort arrest for at sikre sådan betaling, eller

   b) kunne have været gjort arrest, men hvor der er ydet kaution eller stillet anden sikkerhed;

   denne bestemmelse finder kun anvendelse, såfremt det gøres gældende, at sagsøgte har rettigheder i den nævnte skibsladning eller fragt, eller at han på bjærgningstidspunktet havde sådanne rettigheder.

Artikel 6

En person, der har bopæl på en kontraherende stats område, kan endvidere sagsøges:

1. såfremt der er flere sagsøgte, ved retten i den retskreds, hvor en af de sagsøgte har bopæl

2. som tredjemand i sager om opfyldelse af en forpligtelse eller som tredjemand i andre tilfælde, ved den ret, hvor den oprindelige sag er anlagt, medmindre denne kun er anlagt for at unddrage sagsøgte hans almindelige værneting

3. i sager om modfordringer, der udspringer af den samme kontrakt eller det samme forhold, som hovedfordringen støttes på, ved den ret, hvor sagen om hovedfordringen er indbragt

4. i sager om kontraktforhold, såfremt sagen kan forenes med en sag om rettigheder over fast ejendom mod samme sagsøgte, ved retten i den kontraherende stat, hvor ejendommen er beliggende.

Artikel 6a

Retten i en kontraherende stat, der i henhold til denne konvention har kompetence til at afgøre sager om ansvar i forbindelse med brugen eller driften af et skib, eller enhver anden ret, som i henhold til lovgivningen i den pågældende stat træder i stedet for førstnævnte ret, afgør også krav om begrænsning af dette ansvar.

Afdeling 3

Kompetence i forsikringssager

Artikel 7

I forsikringssager afgøres kompetencen efter bestemmelserne i denne afdeling, dog med forbehold af artikel 4 og artikel 5, nr. 5.

Artikel 8

En forsikringsgiver, der har bopæl på en kontraherende stats område, kan sagsøges:

1. ved retterne i den stat, hvor han har bopæl, eller

2. i en anden kontraherende stat, ved retten på det sted, hvor forsikringstageren har bopæl, eller

3. såfremt det drejer sig om en coassurandør, ved den ret i en kontraherende stat, ved hvilken der er anlagt sag mod den ledende assurandør.

Har forsikringsgiveren ikke bopæl på en kontraherende stats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed i en kontraherende stat, anses han i sager vedrørende driften af en sådan virksomhed som havende bopæl på denne stats område.

Artikel 9

I sager om ansvarsforsikring eller forsikring af fast ejendom kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået. Det samme gælder, når fast ejendom og løsøre er omfattet af samme forsikringsaftale og genstand for samme skadestilfælde.

Artikel 10

I sager om ansvarsforsikring kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved den ret, hvor skadelidte har anlagt sag mod

den sikrede, såfremt den lovgivning, der gælder for denne ret, indeholder hjemmel dertil.

Bestemmelserne i artikel 7, 8 og 9 finder anvendelse i tilfælde, hvor skadelidte anlægger sag direkte mod forsikringsgiveren, såfremt der er hjemmel for et direkte sagsanlæg.

Såfremt lovgivningen om et sådant direkte sagsanlæg indeholder hjemmel til at inddrage forsikringstageren eller den sikrede i sagen, er den samme ret også kompetent i forhold til disse personer.

Artikel 11

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 10, stk. 3, kan forsikringsgiveren kun anlægge sag ved retterne i den kontraherende stat, på hvis område sagsøgte har bopæl, hvad enten sagsøgte er forsikringstager, sikret eller begunstiget.

Bestemmelserne i denne afdeling berører ikke retten til at fremsætte modfordringer ved den ret, der behandler det oprindelige krav i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afdeling.

Artikel 12

Bestemmelserne i denne afdeling kan kun fraviges ved aftale:

1. såfremt denne er indgået, efter at tvisten er opstået, eller

2. såfremt aftalen giver forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling, eller

3. såfremt aftalen er indgået mellem en forsikringstager og en forsikringsgiver, som på tidspunktet for kontraktens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i samme kontraherende stat, med det formål, at retterne i denne stat skal være kompetente også i tilfælde af, at skadetilføjelsen er foregået i udlandet, medmindre en sådan aftale ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende stat, eller

4. såfremt aftalen er indgået af en forsikringstager, der ikke har bopæl i en kontraherende stat, medmindre det drejer sig om en lovpligtig forsikring eller en forsikring vedrørende en fast ejendom, som er beliggende i en kontraherende stat, eller

5. såfremt aftalen vedrører en forsikringskontrakt, som dækker en eller flere af de i artikel 12a nævnte risici.

Artikel 12a

De i artikel 12, nr. 5, omhandlede risici er følgende:

1. enhver skade:

   a) på søgående skibe, på offshore-anlæg og anlæg i rum sø eller på luftfartøjer, der skyldes begivenheder, som indtræffer i forbindelse med anvendelse til kommercielle formål af disse skibe, anlæg og luftfartøjer

   b) på gods bortset fra passagerers bagage, når forsendelsen sker helt eller delvis som transport med nævnte skibe eller luftfartøjer

2. ethvert ansvar, bortset fra ansvar for fysisk skade på passagerer eller for skade på disses bagage:

   a) hidrørende fra brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til nr. 1, litra a), for så vidt lovgivningen i den kontraherende stat, i hvilken luftfartøjet er registreret, ikke forbyder aftaler om retternes kompetence ved forsikring af sådanne risici

   b) for skade forårsaget af gods under transport som anført i nr. 1, litra b)

3. ethvert økonomisk tab i forbindelse med brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til nr. 1, litra a), navnlig tab af fragt eller befragtningsindtægter

4. enhver risiko i forbindelse med en af de i nr. 1 til 3 nævnte risici.

Afdeling 4

Kompetence i sager om forbrugerkontrakter

Artikel 13

I sager om kontrakter indgået af en person med henblik på brug, der må anses at ligge uden for hans erhvervsmæssige virksomhed, i det følgende benævnt »forbrugeren«, afgøres kompetencen efter bestemmelserne i denne afdeling, dog med forbehold af artikel 4 og artikel 5, nr. 5:

1. når sagen vedrører køb af løsøregenstande, hvor købesummen skal betales i rater

2. når sagen vedrører lån, der skal tilbagebetales i rater, eller andre kreditdispositioner, som er bestemt til finansiering af køb af sådanne genstande

3. når sagen vedrører andre kontrakter, hvis formål er levering af tjenesteydelser eller løsøregenstande, og såfremt:

   a) fremsættelse af særligt tilbud eller reklamering i den stat, hvor forbrugeren har bopæl, er gået forud for kontraktens indgåelse, og

b) forbrugeren i denne stat har foretaget de dispositioner, der er nødvendige til indgåelse af kontrakten.

Har forbrugerens medkontrahent ikke bopæl på en kontraherende stats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed i en kontraherende stat, anses han i sager vedrørende driften af en sådan virksomhed som havende bopæl på denne stats område.

Denne afdeling finder ikke anvendelse på transportkontrakter.

Artikel 14

Sager, som en forbruger agter at rejse mod den anden part i kontrakten, kan anlægges enten ved retterne i den kontraherende stat, på hvis område denne part har bopæl, eller ved retterne i den kontraherende stat, på hvis område forbrugeren har bopæl.

Sager, som agtes rejst mod forbrugeren af den anden part i kontrakten, kan kun anlægges ved retterne i den kontraherende stat, på hvis område forbrugeren har bopæl.

Disse bestemmelser berører ikke retten til at fremsætte modfordringer ved den ret, der behandler det oprindelige krav i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afdeling.

Artikel 15

Bestemmelserne i denne afdeling kan kun fraviges ved aftale:

1. såfremt denne er indgået, efter at tvisten er opstået, eller
2. såfremt aftalen giver forbrugeren ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling, eller
3. såfremt aftalen er indgået mellem en forbruger og hans medkontrahent, som på tidspunktet for kontraktens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i samme kontraherende stat, og aftalen tillægger retterne i denne stat kompetence, medmindre en sådan aftale ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende stat.

Afdeling 5

Enekompetence

Artikel 16

Enekompetente, uden hensyn til bopæl, er:

1. a) i sager om rettigheder over fast ejendom om leje eller forpagtning af fast ejendom, retterne i den kontraherende stat, hvor ejendommen er beliggende

   b) i sager om leje- og forpagtningskontrakter vedrørende fast ejendom, der er indgået til midlertidig privat brug for et tidsrum af højst seks på hinanden følgende måneder, er dog også retterne i den kontraherende stat, hvor sagsøgte har bopæl, kompetente, under forudsætning af, at lejer eller forpagter er en fysisk person, og at ingen af parterne har bopæl i den kontraherende stat, på hvis område ejendommen er beliggende

2. i sager om gyldighed, ugyldighed eller opløsning af selskaber eller juridiske personer, der har deres hjemsted på en kontraherende stats område, eller om beslutninger truffet af disses organer, retterne i den pågældende stat

3. i sager om gyldigheden af indførelse i offentlige registre, retterne i den kontraherende stat, på hvis område registrene føres

4. i sager om registrering eller gyldighed af patenter, varemærker, mønstre og modeller samt andre lignende rettigheder, der medfører deponering eller registrering, retterne i den kontraherende stat, på hvis område der er ansøgt om deponering eller registrering, eller hvor deponering eller registrering er foretaget eller ifølge bestemmelserne i en international konvention anses for at være foretaget

5. i sager om fuldbyrdelse af retsafgørelser, retterne i den kontraherende stat, hvor fuldbyrdelsesstedet er beliggende.

Afdeling 6

Aftaler om kompetence

Artikel 17

1. Såfremt parterne i tilfælde, hvor mindst en af dem har bopæl på en kontraherende stats område, har vedtaget, at en ret eller retterne i en kontraherende stat skal være kompetente til at påkende allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold, er alene denne ret eller retterne i den pågældende stat kompetente. En sådan aftale om retternes kompetence skal være indgået enten:

a) skriftligt eller mundtligt med skriftlig bekræftelse, eller

b) i en form, der er i overensstemmelse med den skik og brug, som parterne følger i deres indbyrdes forhold, eller

c) inden for international handel, i en form, der er i overensstemmelse med en sædvane, som parterne har eller burde have kendskab til, og som inden for sådan handel er almindeligt kendt og regelmæssigt fulgt af parter i kontrakter af samme type inden for den pågældende handelsbranche.

Såfremt en sådan aftale er indgået af parter, hvoraf ingen har bopæl på en kontraherende stats område, kan retterne i de øvrige kontraherende stater ikke påkende tvisten, så længe den eller de udpegede retter ikke har givet afkald på deres kompetence.

2. Den eller de retter i en kontraherende stat, som har fået tillagt kompetence i henhold til et dokument om oprettelse af en trust, har enekompetence i sager mod en stifter af en trust, en trustee eller en ved en trust begunstiget person, såfremt det drejer sig om forholdet mellem disse personer eller om deres rettigheder og pligter inden for trustens rammer.

3. Aftaler om retternes kompetence samt tilsvarende bestemmelser i et dokument om oprettelse af en trust er ugyldige, såfremt de strider mod bestemmelserne i artikel 12 og 15, eller såfremt de udelukker kompetencen for de retter, som i medfør af artikel 16 er enekompetente.

4. Såfremt en aftale om retternes kompetence kun er indgået til fordel for en af parterne, bevarer denne retten til at anlægge sag ved enhver anden ret, der er kompetent efter denne konvention.

5. I sager om individuelle arbejdskontrakter er aftaler om retternes kompetence kun gyldige, såfremt de er indgået, efter at tvisten er opstået.

Artikel 18

For så vidt retten i en kontraherende stat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne konvention, bliver den kompetent, når sagsøgte giver møde for den. Denne regel finder ikke anvendelse, såfremt sagsøgte kun giver møde for at bestride rettens kompetence, eller såfremt en anden ret i medfør af artikel 16 er enekompetent.

Afdeling 7

Prøvelse af kompetencen og af sagens antagelse til påkendelse

Artikel 19

En ret i en kontraherende stat, for hvilken der som det væsentligste indbringes en retstvist, der i medfør af artikel 16 henhører under en i en anden kontraherende stat beliggende rets enekompetence, skal på embeds vegne erklære sig inkompetent.

Artikel 20

Såfremt en sagsøgt, der har bopæl på en kontraherende stats område, er sagsøgt ved en ret i en anden kontraherende stat, men ikke giver møde, skal den pågældende ret på embeds vegne erklære sig inkompetent, såfremt den ikke er kompetent efter reglerne i denne konvention.

Retten skal udsætte påkendelsen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller en tilsvarende retsakt i så god tid, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.

Bestemmelserne i artikel 15 i Haager-konventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål træder i stedet for bestemmelserne i foregående stykke, såfremt det indledende processkrift i sagen skal fremsendes i medfør af nævnte konvention.

Afdeling 8

Litispendens og indbyrdes sammenhængende krav

Artikel 21

Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige kontraherende stater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, på embeds vegne sin afgørelse, indtil denne rets kompetence er fastslået.

Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.

Artikel 22

Såfremt krav, som er indbyrdes sammenhængende, fremsættes for retter i forskellige kontraherende stater, og sagerne verserer for disse retter i første instans, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte afgørelsen.

Denne ret kan ligeledes på begæring af en af parterne erklære sig inkompetent, forudsat at dens lovgivning tillader forening af indbyrdes sammenhængende krav, og at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent til at påkende begge krav.

Ved indbyrdes sammenhængende krav forstås i denne artikel krav, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidigt for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig.

Artikel 23

Såfremt kravene henhører under flere retters enekompetence, skal enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, erklære sig inkompetent til fordel for denne ret.

Afdeling 9

Foreløbige, herunder sikrende retsmidler

Artikel 24

De foreløbige, herunder sikrende retsmidler, der er fastsat i en kontraherende stats lovgivning, kan kræves anvendt af den pågældende stats retslige myndigheder, selv om en ret i en anden kontraherende stat i medfør af denne konvention er kompetent til at påkende sagens realitet.

AFSNIT III

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Artikel 25

I denne konvention forstås ved »retsafgørelse« enhver afgørelse truffet af en ret i en kontraherende stat, uanset hvorledes den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder justitssekretærens fastsættelse af sagsomkostninger.

Afdeling 1

Anerkendelse

Artikel 26

Retsafgørelser, der er truffet i en kontraherende stat, skal anerkendes i de øvrige kontraherende stater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig fremgangsmåde.

Bestrides et krav, kan en berettiget part, der som det væsentligste påberåber sig anerkendelsen, efter fremgangsmåden i afdeling 2 og 3 i dette afsnit få fastslået, at retsafgørelsen skal anerkendes.

Gøres anerkendelsen gældende under en verserende sag ved en ret i en kontraherende stat, og har anerkendelsen betydning for afgørelsen, er denne ret kompetent til at afgøre spørgsmålet om anerkendelse.

Artikel 27

En retsafgørelse kan ikke anerkendes:

1. såfremt en anerkendelse vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den stat, som begæringen rettes til

2. såfremt det indledende processkrift i sagen eller en tilsvarende retsakt ikke forskriftsmæssigt er blevet forkyndt eller meddelt den udeblevne sagsøgte i så god tid, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen

3. såfremt afgørelsen er uforenelig med en afgørelse mellem de samme parter truffet i den stat, som begæringen rettes til

4. såfremt retten i domsstaten ved sin afgørelse har afgjort et præjudicielt spørgsmål om fysiske personers retlige status eller deres rets- og handleevne, om formueforholdet mellem ægtefæller eller om arv efter loven eller testamente i modstrid med en bestemmelse i den internationale privatret i den stat, som begæringen rettes til, medmindre afgørelsen fører til samme resultat som i det tilfælde, hvor bestemmelserne i sidstnævnte stats internationale privatret havde været anvendt

5. såfremt afgørelsen er uforenelig med en afgørelse, der tidligere er truffet i en ikke-kontraherende stat mellem samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne sidstnævnte afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den stat, som begæringen rettes til.

Artikel 28

En retsafgørelse kan endvidere ikke anerkendes, såfremt bestemmelserne i afsnit II, afdeling 3, 4 og 5, er tilsidesat, eller der foreligger tilfælde, som omfattes af artikel 59.

En retsafgørelse kan desuden nægtes anerkendt, hvis der foreligger tilfælde, som omfattes af artikel 54b, stk. 3, eller artikel 57, stk. 4.

Ved prøvelsen af de i foranstående stykker nævnte kompetenceregler er den myndighed, som begæringen rettes til, bundet af de faktiske omstændigheder, på hvilke retten i domsstaten har støttet sin kompetence.

Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan kompetencen for retterne i domsstaten ikke efterprøves; kompetencereglerne er ikke omfattet af de i artikel 27, nr. 1, omhandlede grundlæggende retsprincipper.

Artikel 29

Den udenlandske retsafgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.

Artikel 30

Gøres anerkendelse af en afgørelse, der er truffet i en kontraherende stat, gældende ved en ret i en anden kontraherende stat, kan denne udsætte sagen, såfremt afgørelsen er blevet anfægtet ved ordinær appel eller genoptagelse.

Gøres anerkendelse af en afgørelse, der er truffet i Irland eller Det Forenede Kongerige, gældende ved en ret i en kontraherende stat, kan denne udsætte sagen, såfremt fuldbyrdelsen er udsat i den stat, hvor afgørelsen er truffet, ved iværksættelse af appel eller genoptagelse.

Afdeling 2

Fuldbyrdelse

Artikel 31

De i en kontraherende stat trufne retsafgørelser, som er eksigible i den pågældende stat, kan fuldbyrdes i en anden kontraherende stat, når de på begæring af en berettiget part er blevet erklæret for eksigible i sidstnævnte stat.

I Det Forenede Kongerige kan sådanne afgørelser dog fuldbyrdes i England og Wales, Skotland eller Nordirland, når afgørelserne på begæring af en berettiget part med henblik på fuldbyrdelse er blevet registreret i den pågældende del af Det Forenede Kongerige.

Artikel 32

1. Begæringen skal fremsættes:

— i Belgien, over for »tribunal de première instance« eller »rechtbank van eerste aanleg«

— i Danmark, over for byretten

— i Forbundsrepublikken Tyskland, over for formanden for et »Kammer des Landgerichts«

— i Grækenland, over for »μονομελές πρωτοδικείο«

— i Spanien, over for »Juzgado de Primera Instancia«

— i Frankrig, over for præsidenten for »tribunal de grande instance«

— i Irland, over for »High Court«

— i Island, over for »héraðsdómari«

— i Italien, over for »corte d'appello«

— i Luxembourg, over for præsidenten for »tribunal d'arrondissement«

— i Nederlandene, over for præsidenten for »arrondissementsrechtbank«

— i Norge, over for »herredsrett« eller »byrett« som »namsrett«

— i Østrig, over for »Landesgericht« eller »Kreisgericht«

— i Portugal, over for »Tribunal Judicial de Círculo«

— i Schweiz:

a) såfremt der er tale om retsafgørelser vedrørende opfydelse af pengekrav; over for »juge de la mainlevée/Rechtsöffnungsrichter/giudice competente a pronunciare sul rigetto dell' opposizione«, efter proceduren i artikel 80 og 81 i forbundsloven om søgsmål til fyldestgørelse af krav og om konkurs (loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite/Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs/legge federale sulla esecuzione e sul fallimento)

b) såfremt der er tale om retsafgørelser, der ikke vedrører opfyldelse af pengekrav, over for »juge cantonal d'exequatur compétent/zuständiger kantonaler Vollstreckungsrichter/giudice cantonale competente a pronunciare l'exequatur«

— i Finland, over for »ulosotonhaltija/överexekutor«

— i Sverige, over for »Svea hovrätt«

— i Det Forenede Kongerige:

a) i England og Wales, over for »High Court of Justice« eller, i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, over for »Magistrates' Court« ved fremsendelse gennem »Secretary of State«

b) i Skotland, over for »Court of Session« eller, i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, over for »Sheriff Court« ved fremsendelse gennem »Secretary of State«

c) i Nordirland, over for »High Court of Justice« eller, i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, over for »Magistrates' Court« ved fremsendelse gennem »Secretary of State«.

2. Rettens stedlige kompetence afgøres efter den parts bopæl, mod hvem fuldbyrdelsen begæres. Såfremt denne part ikke har bopæl på den stats område, som begæringen rettes til, er stedet for fuldbyrdelsen afgørende for kompetencen.

Artikel 33

Fremgangsmåden ved fremsættelse af begæringen afgøres efter lovgivningen i den stat, som begæringen rettes til.

Den, som fremsætter begæringen, skal vælge en processuel bopæl i retskredsen for den ret, som begæringen er indgivet til. Såfremt lovgivningen i den stat, som begæringen rettes til, ikke har regler om et sådant valg af bopæl, skal den, som fremsætter begæringen, udpege en procesfuldmægtig.

De dokumenter, som er nævnt i artikel 46 og 47, skal vedlægges begæringen.

Artikel 34

Den ret, som behandler begæringen, skal træffe sin afgørelse snarest muligt, uden at den part, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, på dette tidspunkt af sagens behandling kan fremsætte bemærkninger over for retten.

Begæringen kan kun afslås af en af de i artikel 27 og 28 anførte grunde.

Den udenlandske afgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.

Artikel 35

Justitssekretæren drager omsorg for, at den, der har fremsat begæringen, straks og på den måde, der er foreskrevet i lovgivningen i den stat, begæringen er rettet til, får underretning om den afgørelse, der er truffet vedrørende begæringen.

Artikel 36

Såfremt fuldbyrdelse tillades, kan den part, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, anfægte afgørelsen ved appel eller genoptagelse inden en måned efter, at afgørelsen er forkyndt.

Såfremt den pågældende part har bopæl i en anden kontraherende stat end den, hvor afgørelsen, der tillader fuldbyrdelse, er truffet, er fristen for appel eller genoptagelse to måneder og løber fra den dag, hvor afgørelsen er blevet forkyndt for ham personligt eller på hans bopæl. Denne frist kan ikke forlænges på grund af afstanden.

Artikel 37

1. Appel skal ske, og begæring om genoptagelse skal indgives i overensstemmelse med reglerne om kontradiktorisk procedure:

— i Belgien, til »tribunal de première instance« eller »rechtbank van eerste aanleg«

— i Danmark, til landsretten

— i Forbundsrepublikken Tyskland, til »Oberlandesgericht«

— i Grækenland, til »εφετείο«

— i Spanien, til »Audiencia Provincial«

— i Frankrig, til »cour d'appel«

— i Irland, til »High Court«

— i Island, til »héraðsdómari«

— i Italien, til »corte d'appello«

— i Luxembourg, til »Cour supérieure de Justice« som appelinstans i borgerlige sager

— i Nederlandene, til »arrondissementsrechtbank«

— i Norge, til »lagmannsretten«

— i Østrig, til »Landesgericht« eller »Kreisgericht«

— i Portugal, til »Tribunal da Relação«

— i Schweiz, til »tribunal cantonal/Kantonsgericht/tribunale cantonale«

— i Finland, til »hovioikeus/hovrätten«

— i Sverige, til »Svea hovrätt«

— i Det Forenede Kongerige:

a) i England og Wales, til »High Court of Justice« eller, i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, til »Magistrates' Court«

b) i Skotland, til »Court of Session« eller, i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, til »Sheriff Court«

c) i Nordirland, til »High Court of Justice« eller, i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, til »Magistrates' Court«.

2. Den afgørelse, der træffes i appel- eller genoptagelsessagen, kan kun anfægtes:

— i Belgien, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg og Nederlandene, ved en kassationsappel

— i Danmark, ved appel til højesteret med tilladelse fra justitsministeren

— i Forbundsrepublikken Tyskland, ved en »Rechtsbeschwerde«

— i Irland, ved appel vedrørende et retligt spørgsmål til »Supreme Court«

— i Island, ved appel til »Hæstiréttur«

— i Norge, ved appel (kjæremål eller anke) til »Høyesteretts kjæremålsutvalg« eller »Høyesterett«

— i Østrig, i tilfælde af en appel- eller genoptagelsessag, ved »Revisionsrekurs«, og i tilfælde af en indsigelsessag, ved »Berufung« med eventuel mulighed for »Revision«

— i Portugal, ved appel vedrørende et retligt spørgsmål

— i Schweiz, ved en »recours de droit public devant le tribunal fédéral/staatsrechtliche Beschwerde beim Bundesgericht/ricorso di diritto pubblico davanti al tribunale federale«

— i Finland, ved appel til »korkein oikeus/högsta domstolen«

— i Sverige, ved appel til »högsta domstolen«

— i Det Forenede Kongerige, ved én enkelt appel vedrørende et retligt spørgsmål.

Artikel 38

Den ret, der behandler appel- eller genoptagelsessagen, kan efter begæring fra den part, som har indbragt sagen, udsætte sin afgørelse, såfremt den udenlandske afgørelse i domsstaten er anfægtet ved ordinær appel eller genoptagelse, eller såfremt fristen herfor endnu ikke er udløbet; i sidstnævnte tilfælde kan retten fastsætte en frist for iværksættelse af appel eller indgivelse af begæring om genoptagelse.

Såfremt afgørelse er truffet i Irland eller Det Forenede Kongerige, skal enhver form for appel eller genoptagelse i den pågældende domsstat anses som et ordinært retsmiddel ved anvendelsen af stk. 1.

Den pågældende ret kan endvidere gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten.

Artikel 39

Så længe den i artikel 36 fastsatte frist for appel eller genoptagelse ikke er udløbet, og så længe der ikke er truffet afgørelse i appel- eller genoptagelsessagen, kan der kun anvendes sikrende retsmidler vedrørende den parts formuegoder, mod hvem fuldbyrdelsen begæres.

Den afgørelse, der tillader fuldbyrdelse, giver også hjemmel til at anvende sådanne retsmidler.

Artikel 40

1. Såfremt begæringen afslås, kan ansøgeren appellere eller indgive begæring om genoptagelse:

— i Belgien, til »cour d'appel« eller »hof van beroep«

— i Danmark, til landsretten

— i Forbundsrepublikken Tyskland, til »Oberlandesgericht«

— i Grækenland, til »εφετείο«

— i Spanien, til »Audencia Procincial«

— i Frankrig, til »cour d'appel«

— i Irland, til »High Court«

— i Island, til »héraðsdómari«

— i Italien, til »corte d'appello«

— i Luxembourg, til »Cour supérieure de Justice« som appelinstans i borgerlige sager

— i Nederlandene, til »gerechtshof«

— i Norge, til »lagmannsretten«

— i Østrig, til »Landesgericht« eller »Kreisgericht«

— i Portugal, til »Tribunal da Relação«

— i Schweiz, til »tribunal cantonal/Kantonsgericht/tribunale cantonale«

— i Finland, til »hovioikeus/hovrätten«

— i Sverige, til »Svea hovrätt«

— i Det Forenede Kongerige:

a) i England og Wales, til »High Court of Justice« eller, i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, til »Magistrates' Court«

b) i Skotland, til »Court of Session« eller, i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, til »Sheriff Court«

c) i Nordirland, til »High Court of Justice« eller, i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, til »Magistrates' Court«.

2. Den part, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, skal tilsiges til at give møde ved den ret, for hvilken appel- eller genoptagelsessagen er indbragt. Såfremt han ikke giver møde, finder bestemmelserne i artikel 20, stk. 2 og 3, anvendelse, selv om den pågældende part ikke har bopæl på en kontraherende stats område.

Artikel 41

Den afgørelse, der træffes i den i artikel 40 nævnte appel- eller genoptagelsessag, kan kun anfægtes:

— i Belgien, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg og Nederlandene, ved en kassationsappel

— i Danmark, ved appel til højesteret med tilladelse fra justitsministeren

— i Forbundsrepublikken Tyskland, ved en »Rechtsbeschwerde«

— i Irland, ved appel vedrørende et retligt spørgsmål til »Supreme Court«

— i Island, ved appel til »Hæstiréttur«

— i Norge, ved appel (kjæremål eller anke) til »Høyesteretts kjæremålsutvalg« eller »Høyesterett«

— i Østrig, ved en »Revisionsrekurs«

— i Portugal, ved appel vedrørende et retligt spørgsmål

— i Schweiz, ved en »recours de droit public devant le tribunal fédéral/staatsrechtliche Beschwerde beim Bundesgericht/ricorso di diritto pubblico davanti al tribunale federale«

— i Finland, ved appel til »korkein oikeus/högsta domstolen«

— i Sverige, ved appel til »högsta domstolen«

— i Det Forenede Kongerige, ved én enkelt appel vedrørende et retligt spørgsmål.

Artikel 42

Såfremt der ved den udenlandske afgørelse er taget stilling til flere krav, og fuldbyrdelse ikke kan tillades for så vidt angår dem alle, skal retten tillade fuldbyrdelse af et eller flere af dem.

Den, som fremsætter begæringen, kan begære delvis fuldbyrdelse.

Artikel 43

Udenlandske retsafgørelser, hvorved der fastsættes en tvangsbøde, er kun eksigible i den stat, som begæringen rettes til, såfremt bødens størrelse er endeligt fastsat af retterne i domsstaten.

Artikel 44

Den, som fremsætter begæringen, og som i domsstaten helt eller delvis har haft fri proces eller har været fritaget for gebyrer og omkostninger, skal i forbindelse med den i artikel 32 til 35 fastlagte fremgangsmåde have meddelt fri proces eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger i videst muligt omfang efter lovgivningen i den stat, som begæringen rettes til.

Den, som fremsætter begæring om fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdspligt, der er truffet af en administrativ myndighed i Danmark eller Island, kan i den stat, som begæringen rettes til, påberåbe sig de i stk. 1 nævnte fordele, såfremt han fremlægger en erklæring henholdvis fra det danske justitsministerium eller fra det islandske justitsministerium med bekræftelse af, at han opfylder de økonomiske betingelser for helt eller delvis at få meddelt fri proces eller blive fritaget for gebyrer og omkostninger.

Artikel 45

Det kan ikke pålægges den part, som i en kontraherende stat begærer fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden kontraherende stat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at han er udlænding eller ikke har bopæl eller ophold i det pågældende land.

Afdeling 3

Fælles bestemmelser

Artikel 46

Den part, der søger anerkendelse af en retsafgørelse eller begærer fuldbyrdelse af en sådan, skal fremlægge:

1. en genpart af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed
2. hvor det drejer sig om en udeblivelsesdom, det originale dokument eller en bekræftet genpart, hvoraf det fremgår, at det indledende processkrift i sagen eller en tilsvarende retsakt er blevet forkyndt for eller meddelt den udeblevne part.

Artikel 47

Den part, der begærer fuldbyrdelse, skal endvidere fremlægge:

1. et dokument, hvoraf det fremgår, at retsafgørelsen efter domsstatens lovgivning er eksigibel og er forkyndt
2. i givet fald et dokument, der godtgør, at der er meddelt ansøgeren fri proces i domsstaten.

Artikel 48

Såfremt de i artikel 46, nr. 2, og artikel 47, nr. 2, nævnte dokumenter ikke fremlægges, kan retten fastsætte en frist for deres tilvejebringelse eller anerkende tilsvarende dokumenter eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.

Såfremt retten kræver det, skal der foretages en oversættelse af dokumenterne; oversættelsen skal bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af de kontraherende stater.

Artikel 49

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formalitet med hensyn til de i artikel 46, 47 og artikel 48, stk. 2, nævnte dokumenter eller eventuelle procesfuldmagter.

AFSNIT IV

OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG RETSFORLIG

Artikel 50

Officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt og eksigible i en kontraherende stat, skal efter begæring erklæres for eksigible i en anden kontraherende stat i overensstemmelse med den i artikel 31 og følgende fastsatte fremgangsmåde. Begæringen kan kun afslås, såfremt en fuldbyrdelse af det officielt bekræftede dokument vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den stat, som begæringen rettes til.

Det fremlagte dokument skal med hensyn til godtgørelse af dets ægthed opfylde de betingelser, der stilles i den stat, hvor dokumentet er udstedt.

Bestemmelserne i afsnit III, afdeling 3, finder anvendelse i givet fald.

Artikel 51

Forlig, der er indgået for retten under en retssag, og som er eksigible i den stat, hvor de er indgået, kan fuldbyrdes i den stat, som begæringen rettes til, på samme betingelser som officielt bekræftede dokumenter.

AFSNIT V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 52

Ved afgørelsen af, om en part har en bopæl i den kontraherende stat, for hvis retter sagen er indbragt, skal retten anvende denne stats interne lovgivning.

Har en part ikke bopæl i den stat, ved hvis retter sagen er anlagt, skal retten ved afgørelsen af, om parten har bopæl i en anden kontraherende stat, anvende sidstnævnte stats lovgivning.

Artikel 53

Selskabers og juridiske personers hjemsted skal ved anvendelsen af denne konvention ligestilles med fysiske personers bopæl. Ved afgørelsen af, hvor dette hjemsted er beliggende, skal retten dog anvende de internationale privatretlige regler, som gælder for den.

Ved sin afgørelse af, om en trust har hjemsted i den kontraherende stat, hvor sagen er anlagt, skal retten anvende de internationale privatretlige regler, som gælder for den.

AFSNIT VI

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 54

Bestemmelserne i denne konvention finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, og på officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt, efter at konventionen er trådt i kraft i domsstaten, og, såfremt anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse eller af et officielt bekræftet dokument påberåbes, i den stat, begæringen er rettet til.

Retsafgørelser, som efter datoen for denne konventions ikrafttræden i forholdet mellem domsstaten og den stat, begæringen er rettet til, er truffet i sager, der er anlagt før dette tidspunkt, skal dog anerkendes og fuldbyrdes efter bestemmelserne i afsnit III, såfremt de anvendte kompetenceregler er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i afsnit II eller i en konvention, der, da sagen blev anlagt, var gældende mellem domsstaten og den stat, som begæringen er rettet til.

Såfremt parterne skriftligt før denne konventions ikrafttræden i en tvist vedrørende en kontrakt har aftalt, at irske retsregler eller retsreglerne i en del af Det Forenede Kongerige skal finde anvendelse på den pågældende kontrakt, bevarer retterne i Irland eller i vedkommende del af Det Forenede Kongerige adgangen til at træffe afgørelse i den pågældende tvist.

Artikel 54a

I tre år efter denne konventions ikrafttræden for henholdsvis Danmarks, Grækenlands, Irlands, Islands, Norges, Finlands og Sveriges vedkommende fastsættes kompetencen i søretssager i hver af disse stater ikke blot i henhold til bestemmelserne i afsnit II, men også i henhold til de nedenfor under nr. 1 til 7 anførte bestemmelser. Anvendelsen af disse bestemmelser ophører dog i hver af disse stater, når den internationale konvention om tilvejebringelse af ensartede regler for arrest i søgående skibe, som blev undertegnet i Bruxelles den 10. maj 1952, træder i kraft for den pågældende stats vedkommende.

1. Personer med bopæl i en kontraherende stat kan i følgende tilfælde for et søretligt krav sagsøges ved retterne i en af de ovennævnte stater, såfremt der ved en ret i en af disse stater til sikring af kravet er gjort eller — hvis der er ydet kaution eller stillet anden sikkerhed — kunne have været gjort arrest i det skib, kravet er rettet imod, eller i ethvert andet skib tilhørende den pågældende person, og:

   a) sagsøgeren har bopæl på denne stats område

   b) det søretlige krav er opstået i denne stat

   c) det søretlige krav er opstået på en rejse, under hvilken arrest er blevet eller kunne have været gjort

   d) kravet hidrører fra et sammenstød eller fra en skade forvoldt af et skib på et andet skib eller på ting eller personer ombord, ved udførelse eller undladelse af en manøvre eller ved ikke-overholdelse af gældende regler

   e) kravet er opstået ved bjærgning, eller

   f) kravet er sikret ved en panteret i det skib, hvori der er gjort arrest.

2. Arrest kan gøres i det skib, som det søretlige krav vedrører, eller i ethvert andet skib, som tilhører den person, der på tidspunktet for det søretlige kravs opståen var ejer af det skib, som det pågældende krav vedrører. For de i nr. 5, litra o), p) og q), omhandlede krav kan arrest dog kun gøres i det skib, som kravet vedrører.

3. Skibe anses at have samme ejer, når samtlige ejendomsanparter tilhører den eller de samme personer.

4. Når befragteren ved »bare boat«-befragtning af et skib hæfter alene for et søretligt krav, der vedrører skibet, kan arrest gøres i dette eller i ethvert andet skib, som tilhører befragteren, hvorimod arrest for dette søretlige krav ikke kan gøres i noget andet skib tilhørende ejeren. På samme måde forholder det sig i alle tilfælde, hvor en anden person end ejeren hæfter for et søretligt krav.

5. Ved et »søretligt krav« forstås en påstand om en rettighed eller et krav støttet på en eller flere af følgende grunde:

a) skade forvoldt af et skib ved sammenstød eller på anden måde

b) tab af menneskeliv eller personskader forvoldt af et skib eller i forbindelse med driften af et skib

c) bjærgning

d) aftale om brug eller leje af skib på grundlag af et certeparti eller andet

e) aftale om transport af gods med et skib på grundlag af et certeparti, et konnossement eller andet

f) tab af eller skade på gods og bagage under transport med et skib

g) groshaveri

h) bodmeri

i) bugsering

j) lodsning

k) leverancer til et skib, uanset leveringsstedet, af varer eller materiel bestemt til skibets drift eller vedligeholdelse

l) bygning af, reparationer på og udstyr til et skib, eller udgifter til dok

m) kaptajns-, officers- eller mandskabshyre

n) kaptajnens udlæg og udlæg foretaget af afladere, befragtere eller agenter for skibets eller dets ejers regning

o) tvist om ejendomsretten til et skib

p) tvist mellem samejere om ejendomsretten til et skib, om besiddelsen eller driften af et skib eller om retten til indtægterne fra et skib

q) panteret i et skib.

6. I Danmark dækker udtrykket »arrest« også »forbud«, for så vidt angår de ovenfor under nr. 5, litra o) og p), omhandlede søretlige krav, og for så vidt denne fremgangsmåde i det foreliggende tilfælde er den eneste, der kan finde anvendelse efter paragraf 646 til 653 i lov om rettens pleje.

7. I Island dækker udtrykket »arrest« også »lögbann«, for så vidt angår de ovenfor under nr. 5, litra o) og p), omhandlede søretlige krav, og for så vidt denne fremgangsmåde i det foreliggende tilfælde er den eneste, der kan finde anvendelse ifølge kapitel III i lov om arrest og forbud (lög um kyrrsetningu og lögbann).

AFSNIT VII

FORHOLDET TIL BRUXELLES-KONVENTIONEN OG TIL ANDRE KONVENTIONER

Artikel 54b

1. Denne konvention berører ikke De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters anvendelse af Konventionen om Retternes Kompetence og om Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Borgerlige Sager, herunder Handelssager, undertegnet i Bruxelles den 27. september 1968, og Protokollen om Domstolens Fortolkning af nævnte Konvention, undertegnet i Luxembourg den 3. juni 1971, som ændret ved konventionerne om tiltrædelse af nævnte konvention og protokol af stater, der har tiltrådt De Europæiske Fællesskaber, idet disse konventioner og protokollen i det følgende under ét benævnes »Bruxelles-Konventionen«.

2. Nærværende konvention finder dog altid anvendelse:

a) i spørgsmål om retternes kompetence, såfremt sagsøgte har bopæl i en stat, der er kontraherende part i denne konvention, men som ikke er medlem af De Europæiske Fællesskaber, eller såfremt der i henhold til artikel 16 eller 17 i denne konvention tillægges retterne i en sådan kontraherende stat kompetence

b) i spørgsmål om litispendens eller indbyrdes sammenhængende krav som omhandlet i artikel 21 og 22, når sagen er anlagt i en kontraherende stat, der ikke er medlem af De Europæiske Fællesskaber, og i en kontraherende stat, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber

c) i spørgsmål om anerkendelse og fuldbyrdelse, hvor enten domsstaten eller den stat, som begæringen rettes til, ikke er medlem af De Europæiske Fællesskaber.

3. Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan foruden af de i afsnit III nævnte grunde nægtes, hvis den kompetenceregel, på grundlag af hvilken retsafgørelsen er truffet, er en anden end den, der følger af denne konvention, og hvis anerken-

delse eller fuldbyrdelse begæres over for en part, der har bopæl i en kontraherende stat, der ikke er medlem af De Europæiske Fællesskaber, medmindre retsafgørelsen med anden hjemmel kan anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til gældende ret i den stat, begæringen rettes til.

Artikel 55

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 54, stk. 2, og artikel 56 træder denne konvention, for så vidt angår de stater, der er parter i den, i stedet for følgende konventioner, der er indgået mellem to eller flere af disse stater:

— Konventionen mellem Frankrig og Schweiz om Retternes Kompetence og Fuldbyrdelse af Domme i Civile Sager, undertegnet i Paris den 15. juni 1869

— Traktaten mellem Schweiz og Spanien om Gensidig Fuldbyrdelse af Domme i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Madrid den 19. november 1896

— Konventionen mellem Schweiz og Det Tyske Rige om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser og Voldgiftskendelser, undertegnet i Bern den 2. november 1929

— Konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Domme, undertegnet i København den 16. marts 1932

— Konventionen mellem Schweiz og Italien om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser, undertegnet i Rom den 3. januar 1933

— Konventionen mellem Sverige og Schweiz om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser og Voldgiftskendelser, undertegnet i Stockholm den 15. januar 1936

— Konventionen mellem Belgien og Østrig om Gensidig Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser og Officielt Bekræftede Dokumenter om Underholdspligt, undertegnet i Wien den 25. oktober 1957

— Konventionen mellem Schweiz og Belgien om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser og Voldgiftskendelser, undertegnet i Bern den 29. april 1959

— Konventionen mellem Tyskland og Østrig om Gensidig Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser, Retsforlig og Officielt Bekræftede Dokumenter i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Wien den 6. juni 1959

— Konventionen mellem Belgien og Østrig om Gensidig Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser, Voldgiftkendelser og Officielt Bekræftede Dokumenter i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Wien den 16. juni 1959

— Konventionen mellem Østrig og Schweiz om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser, undertegnet i Bern den 16. december 1960

— Konventionen mellem Norge og Det Forenede Kongerige om Gensidig Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Domme i Civile Sager, undertegnet i London den 12. juni 1961

— Konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Østrig om Gensidig Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Wien den 14. juli 1961, med dertil hørende ændringsprotokol, undertegnet i London den 6. marts 1970

— Konventionen mellem Nederlandene og Østrig om Gensidig Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser og Officielt Bekræftede Dokumenter i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Haag den 6. februar 1963

— Konventionen mellem Frankrig og Østrig om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser og Officielt Bekræftede Dokumenter i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Wien den 15. juli 1966

— Konventionen mellem Luxembourg og Østrig om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser og Officielt Bekræftede Dokumenter i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Luxembourg den 29. juli 1971

— Konventionen mellem Italien og Østrig om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Civile og Kommercielle Sager samt af Retsforlig og Notarialakter, undertegnet i Rom den 16. november 1971

— Konventionen mellem Norge og Forbundsrepublikken Tyskland om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Domme og Eksigible Dokumenter i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Oslo den 17. juni 1977

— Konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Afgørelser om Privatretlige Krav, undertegnet i København den 11. oktober 1977

— Konventionen mellem Østrig og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Civile Sager, undertegnet i Stockholm den 16. september 1982

— Konventionen mellem Østrig og Spanien om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser, Retsforlig og Eksigible, Officielt Bekræftede Dokumenter i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Wien den 17. februar 1984

— Konventionen mellem Norge og Østrig om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Civile Sager, undertegnet i Wien den 21. maj 1984

og

— Konventionen mellem Finland og Østrig om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Civile Sager, undertegnet i Wien den 17. november 1986.

Artikel 56

Den traktat og de konventioner, der er nævnt i artikel 55, bevarer deres gyldighed på de sagsområder, hvor denne konvention ikke finder anvendelse.

De bevarer ligeledes deres gyldighed, for så vidt angår retsafgørelser, der er truffet, og officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt før denne konventions ikrafttræden.

Artikel 57

1. Denne konvention berører ikke konventioner, som de kontraherende stater har tiltrådt eller vil tiltræde, og som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence samt for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser.

2. Denne konvention er ikke til hinder for, at en ret i en kontraherende stat, der er part i en i stk. 1 omhandlet konvention, kan anse sig for kompetent i medfør af en sådan konvention, selv når sagsøgte har bopæl i en kontraherende stat, der ikke er part i den pågældende konvention. Den ret, ved hvilken sagen er anlagt, skal under alle omstændigheder anvende artikel 20 i nærværende konvention.

3. Afgørelser, der i en kontraherende stat er truffet af en ret, som har anset sig for kompetent i medfør af en i stk. 1 omhandlet konvention, skal anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige kontraherende stater i overensstemmelse med afsnit III i nærværende konvention.

4. Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan foruden af de i afsnit III nævnte grunde nægtes, hvis den stat, begæringen rettes til, ikke er part i en i stk. 1 omhandlet konvention, og den person, mod hvem anerkendelse eller fuldbyrdelse begæres, har bopæl i denne stat, medmindre retsafgørelsen med anden hjemmel kan anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til gældende ret i den stat, begæringen rettes til.

5. Hvis en i stk. 1 omhandlet konvention, som både domsstaten og den stat, begæringen rettes til, er parter i, fastsætter betingelser for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser, finder de pågældende betingelser anvendelse. Under alle omstændigheder kan de bestemmelser i nærværende konvention, der vedrører procedurerne for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, finde anvendelse.

Artikel 58

(udgår)

Artikel 59

Denne konvention er ikke til hinder for, at en kontraherende stat inden for rammerne af en konvention om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme over for en tredjestat forpligter sig til ikke at anerkende en retsafgørelse, som i en anden kontraherende stat er truffet mod en sagsøgt, der har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted på denne tredjestats område, såfremt afgørelsen i et af de i artikel 4 nævnte tilfælde kun har kunnet støttes på en af de kompetenceregler, som er nævnt i artikel 3, stk. 2.

Ingen kontraherende stat kan dog over for en tredjestat forpligte sig til ikke at anerkende en retsafgørelse truffet i en anden kontraherende stat af en ret, der har kompetence som følge af, at der i denne stat findes gods tilhørende sagsøgte eller af, at sagsøger har gjort udlæg eller arrest i derværende gods,

1. såfremt begæringen vedrører ejendomsretten til eller besiddelsen af det nævnte gods, går ud på at opnå tilladelse til at råde over dette eller vedrører andre tvister om godset, eller

2. såfremt dette gods er stillet som sikkerhed for en fordring, der er genstand for begæringen.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 60

I denne konvention kan deltage:

a) stater, der på tidspunktet for åbningen for undertegnelse af denne konvention er medlemmer af De Europæiske Fællesskaber eller Den Europæiske Frihandelssammenslutning

b) stater, der efter åbningen for undertegnelse af denne konvention bliver medlemmer af De Europæiske Fællesskaber eller Den Europæiske Frihandelssammenslutning

c) stater, der opfordres til at tiltræde i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, litra b).

Artikel 61

1. Denne konvention står åben for undertegnelse af de stater, der er medlemmer af De Europæiske Fællesskaber eller af Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

2. Denne konvention skal ratificeres af signatarstaterne. Ratifikationsdokumenterne skal deponeres hos Det Schweiziske Forbundsråd.

3. Denne konvention træder i kraft på den første dag i den tredje måned efter den dato, på hvilken to stater, hvoraf den ene er medlem af De Europæiske Fællesskaber og den anden

medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, har deponeret deres ratifikationsdokumenter.

4. For enhver anden signatarstat får konventionen virkning fra den første dag i den tredje måned efter deponeringen af denne stats ratifikationsdokument.

Artikel 62

1. Efter konventionens ikrafttræden kan den tiltrædes af:

a) de stater, der er omhandlet i artikel 60, litra b)

b) andre stater, der efter anmodning fra en kontraherende stat fremsendt til depositarstaten er blevet opfordret til at tiltræde. Depositarstaten opfordrer kun den pågældende stat til at tiltræde, hvis den efter at have underrettet signatarstaterne og de kontraherende stater, der er nævnt i artikel 60, litra a) og b), om indholdet af de meddelelser, som denne stat agter at indgive i henhold til artikel 63, har opnået deres enstemmige tilslutning hertil.

2. Ønsker en tiltrædende stat at tilføje nærmere enkeltheder i forbindelse med bestemmelserne i protokol nr. 1, skal der indledes forhandlinger herom. Det Schweiziske Forbundsråd indkalder til en forhandlingskonference.

3. For så vidt angår enhver tiltrædende stat, får konventionen virkning fra den første dag i den tredje måned efter deponeringen af tiltrædelsesdokumentet.

4. For så vidt angår en tiltrædende stat som omhandlet i stk. 1, litra a) eller b), får konventionen dog kun virkning i forbindelserne mellem den tiltrædende stat og de kontraherende stater, der ikke har fremsat indsigelse mod denne tiltrædelse inden den første dag i den tredje måned efter deponeringen af tiltrædelsesdokumentet.

Artikel 63

Enhver tiltrædende stat skal ved deponeringen af sit tiltrædelsesdokument meddele de oplysninger, der kræves til gennemførelse af artikel 3, 32, 37, 40, 41 og 55 i denne konvention, og i givet fald fremlægge de nærmere enkeltheder, der er blevet fastlagt under forhandlingerne med henblik på protokol nr. 1.

Artikel 64

1. Denne konvention er indgået for en indledende periode på fem år regnet fra dens ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 61, stk. 3, også for de stater, der måtte have ratificeret eller tiltrådt den på et senere tidspunkt.

2. Ved udløbet af den indledende femårs periode videreføres konventionen stiltiende med et år ad gangen.

3. Fra udløbet af den indledende femårs periode kan enhver kontraherende stat til enhver tid opsige konventionen ved en meddelelse til Det Schweiziske Forbundsråd.

4. Opsigelsen får virkning ved udgangen af det kalenderår, der følger efter udløbet af en seksmåneders periode regnet fra datoen for Det Schweiziske Forbundsråds modtagelse af meddelelsen om opsigelse.

Artikel 65

Til denne konvention er knyttet:

— Protokol nr. 1 om visse Problemer i forbindelse med Kompetence, Procedure og Fuldbyrdelse

— Protokol nr. 2 om Ensartet Fortolkning af Konventionen

— Protokol nr. 3 om Anvendelsen af Artikel 57

Disse protokoller udgør en integrerende del af konventionen.

Artikel 66

Enhver kontraherende stat kan fremsætte en anmodning om ændring af denne konvention. Med henblik herpå indkalder Det Schweiziske Forbundsråd til en konference inden for en frist af seks måneder efter fremsættelsen af anmodningen.

Artikel 67

Det Schweiziske Forbundsråd giver de stater, der var repræsenteret på Den Diplomatiske Lugano-Konference, og de stater, der har tiltrådt konventionen på et senere tidspunkt, meddelelse om:

a) deponeringen af ethvert ratifikations- eller tiltrædelsesdokument

b) datoerne for denne konventions ikrafttræden for de kontraherende stater

c) opsigelser modtaget i overensstemmelse med artikel 64

d) erklæringer modtaget i henhold til artikel Ia i protokol nr. 1

e) erklæringer modtaget i henhold til artikel Ib i protokol nr. 1

f) erklæringer modtaget i henhold til artikel IV i protokol nr. 1

g) meddelelser fremsat i henhold til artikel VI i protokol nr. 1.

Artikel 68

Denne konvention, udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, islandsk, italiensk, nederlandsk, norsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke fjorten tekster har samme gyldighed, deponeres i Det Schweiziske Forbundsråds arkiver. Det Schweiziske Forbundsråd fremsender en bekræftet genpart til regeringen for hver stat, der var repræsenteret på Den Diplomatiske Lugano-Konference, og til regeringen for hver tiltrædende stat.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe de lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

Pessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar sem til pess hafa fullt umboð undirritað samning pennan.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Til bekreftelse har de undertegnete befullmektigte underskrevet Konvensjonen her.

Em fé do que os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Lugano, a dieciséis de septiembre de mil novecientos ochenta y ocho.

Udfærdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

Έγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait à Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Arna dhéanamh i Lugano, an séú lá déag de Mhéan Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochto a hocht.

Gjört í Lugano hinn sextánda dag septembermánaðar nítján hundruð áttatíu og átta.

Fatto a Lugano, addì sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

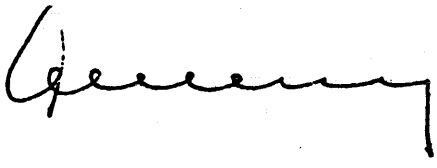
Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og åttiåtte.

Feito em Lugano, em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

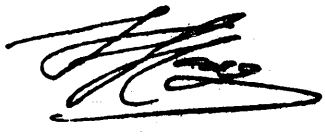
Tehty Luganossa kuudentenatoista päivänä syyskuuta vuonna tuhat yhdeksänsataa kahdeksankymmentäkahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraåttioåtta.

Pour Sa Majesté le roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

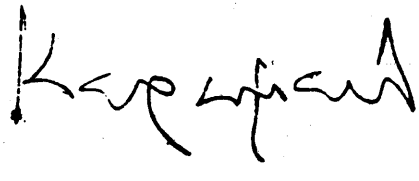

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

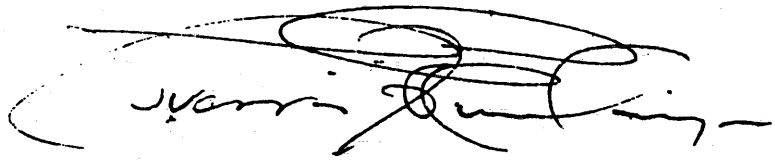

Por Su Majestad el Rey de España

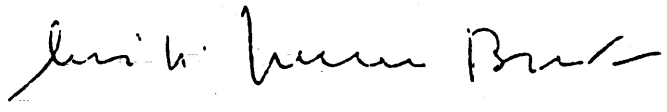
Pour le président de la République française

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

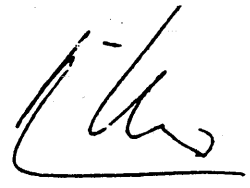
Fyrir forseta lýðveldisins Íslands

Per il Presidente della Repubblica italiana

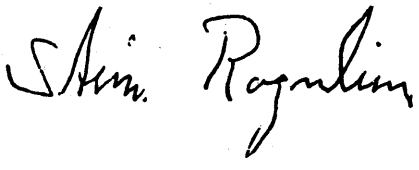

Pour Son Altesse Royale le grand-duc de Luxembourg

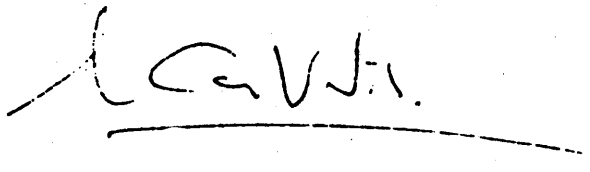
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

For Hans Majestet Norges Konge

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Pelo Presidente da República Portuguesa

Für den Schweizerischen Bundesrat
Pour le Conseil fédéral suisse
Per il Consiglio federale svizzero

Suomen tasavallan presidentin puolesta

För Konungariket Sveriges regering

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

PROTOKOL Nr. 1

om visse Problemer i forbindelse med Kompetence, Procedure og Fuldbyrdelse

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER, DER KNYTTES TIL KONVENTIONEN:

Artikel I

Enhver person, der har bopæl i Luxembourg, og som i henhold til artikel 5, nr. 1, sagsøges ved en ret i en anden kontraherende stat, kan gøre indsigelse mod den pågældende rets kompetence. Såfremt sagsøgte ikke giver møde, skal denne ret på embeds vegne erklære sig for inkompetent.

Enhver aftale om kompetence som nævnt i artikel 17 får kun gyldighed for en person, der har bopæl i Luxembourg, såfremt den pågældende udtrykkeligt og specielt har accepteret aftalen.

Artikel Ia

1. Schweiz forbeholder sig ret til på tidspunktet for deponeringen af sit ratifikationsdokument at erklære, at en retsafgørelse, der er truffet i en anden kontraherende stat, hverken anerkendes eller fuldbyrdes i Schweiz, såfremt følgende forhold gør sig gældende:

a) den kompetence, der er tillagt den ret, som har truffet afgørelsen, kun hviler på artikel 5, nr. 1, i nærværende konvention

b) sagsøgte havde bopæl i Schweiz på det tidspunkt, hvor sagen blev anlagt; i henhold til denne artikel anses et selskab eller en juridisk person for at have bopæl i Schweiz, hvis det/den har sit registrerede hjemsted og det faktiske center for sin virksomhed i Schweiz, og

c) den sagsøgte rejser indsigelse mod anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af retsafgørelsen i Schweiz, forudsat at han ikke har givet afkald på at påberåbe sig den i dette stykke omhandlede erklæring.

2. Dette forbehold finder ikke anvendelse, for så vidt der på det tidspunkt, hvor der blev indgivet begæring om anerkendelse eller fuldbyrdelse, forelå en fravigelse af artikel 59 i den schweiziske forbundsforfatning. Den schweiziske regering giver signatarstaterne og de tiltrædende stater meddelelse om sådanne fravigelser.

3. Dette forbehold ophører med at have virkning den 31. december 1999. Det kan til enhver tid ophæves.

Artikel Ib

Enhver kontraherende stat kan ved en erklæring, den fremsætter ved undertegnelsen eller deponeringen af sit ratifikations- eller tiltrædelsesdokument, forbeholde sig retten til, uanset bestemmelserne i artikel 28, at undlade at anerkende og fuldbyrde retsafgørelser, der er truffet i andre kontraherende stater, hvis den kompetence, der er tillagt retten i domsstaten i henhold til artikel 16, nr. 1, litra b), udelukkende hviler på sagsøgtes bopæl i domsstaten, og ejendommen er beliggende i den stat, der har taget forbehold.

Artikel II

Med forbehold af mere gunstige nationale bestemmelser kan personer, der har bopæl i en kontraherende stat, og mod hvem der indledes retsforfølgning for en uagtsom lovovertrædelse ved retter kompetente i straffesager i en anden kontraherende stat, hvor de pågældende ikke er statsborgere, selv når de ikke personligt giver møde, til deres forsvar vælge personer, der er bemyndiget hertil.

Den ret, der behandler sagen, kan dog bestemme, at den pågældende skal give møde personligt; såfremt dette ikke sker, skal den afgørelse, der er truffet med hensyn til et borgerligt krav, uden at den pågældende har haft mulighed for at varetage sine interesser under sagen, ikke anerkendes eller fuldbyrdes i de øvrige kontraherende stater.

Artikel III

Ingen form for skat, afgift eller gebyr, som beregnes i forhold til sagens værdi, må i forbindelse med behandlingen af en begæring om fuldbyrdelsespåtegning opkræves i den stat, som begæringen rettes til.

Artikel IV

De inden- og udenretslige dokumenter, der udfærdiges inden for en kontraherende stats område, og som skal meddeles eller forkyndes for personer, der befinder sig inden for en anden kontraherende stats område, skal fremsendes i overensstemmelse med de fremgangsmåder, der er fastsat ved konventioner eller aftaler indgået mellem de kontraherende stater.

Medmindre modtagerstaten ved en erklæring rettet til Det Schweiziske Forbundsråd modsætter sig dette, kan de pågældende dokumenter ligeledes fremsendes direkte af vedkommende offentligt godkendte personer i den stat, hvor dokumenterne er udfærdiget, til vedkommende offentligt godkendte personer i den stat, på hvis område dokumentets adressat befinder sig. I dette tilfælde fremsender vedkommende offentligt godkendte person i domsstaten en genpart af dokumentet til vedkommende offentligt godkendte person i den stat, begæringen rettes til, når den pågældende er kompetent til at aflevere det til adressaten. Denne aflevering sker efter de regler, der er foreskrevet i lovgivningen i den stat, som begæringen rettes til. Afleveringen bekræftes ved en

attestation, som sendes direkte til vedkommende offentligt godkendte person i den stat, hvor dokumentet er udfærdiget.

Artikel V

Den i artikel 6, nr. 2, og artikel 10 fastsatte kompetence i sager om opfyldelse af en forpligtelse eller i andre tilfælde over for tredjemand kan ikke gøres gældende i Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Østrig og Schweiz. Enhver, der har bopæl inden for en anden kontraherende stats område, kan sagsøges ved retterne i:

— Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til civilprocesslovens artikel 68, 72, 73 og 74 vedrørende procesunderretning

— Spanien i henhold til artikel 1482 i Borgerlig Lovbog (Code civil)

— Østrig i henhold til artikel 21 i civilprocesloven (Zivilprozessordnung) vedrørende procesunderretning

— Schweiz i henhold til de pågældende bestemmelser vedrørende procesunderretning i de kantonale civilprocesslove.

De retsafgørelser, der træffes i de øvrige kontraherende stater i medfør af artikel 6, nr. 2, og artikel 10, skal anerkendes og fuldbyrdes i Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Østrig og Schweiz i overensstemmelse med afsnit III. De retsvirkninger, som domme, afsagt i disse stater, har over for tredjemand i henhold til bestemmelserne i det foregående stykke, skal ligeledes anerkendes i de andre kontraherende stater.

Artikel Va

I sager om underholdspligt omfatter udtrykkene »dommer«, »ret« og »domsmyndighed« også de danske, islandske og norske administrative myndigheder.

I civile og kommercielle sager omfatter udtrykkene »dommer«, »ret« og »domsmyndighed« også den finske »ulosotonhaltija/överexekutor«.

Artikel Vb

I tvister mellem en skibsfører og et besætningsmedlem på et søgående skib, der er indregistreret i Danmark, Grækenland, Irland, Island, Norge, Portugal eller Sverige, om hyre eller andre forhyringsvilkår, skal retterne i en kontraherende stat undersøge, om den diplomatiske repræsentant eller konsularagent, som skibet henhører under, er blevet underrettet om tvisten. De skal udsætte sagen, så længe denne repræsentant eller agent ikke er blevet underrettet. De skal på embeds vegne erklære sig inkompetente, såfremt denne repræsentant eller agent, behørigt underrettet, har udøvet de beføjelser, som er ham tillagt i sagen ved en konsularaftale, eller, i mangel af en sådan aftale, har gjort indsigelse vedrørende kompetencen inden for den indrømmede frist.

Artikel Vc

(udgår)

Artikel Vd

Med forbehold af den kompetence, der i henhold til Konventionen om Meddelelse af Europæiske Patenter, undertegnet i München den 5. oktober 1973, er tillagt Den Europæiske Patentmyndighed, har retterne i hver kontraherende stat, uanset bopæl, enekompetence for så vidt angår registreringen og gyldigheden af et europæisk patent, der er meddelt for denne stat, og som ikke er et fællesskabspatent i henhold til artikel 86 i Konventionen om Det Europæiske Patent for Fællesmarkedet, undertegnet i Luxembourg den 15. december 1975.

Artikel VI

De kontraherende stater skal meddele Det Schweiziske Forbundsråd teksterne til lovbestemmelser, som medfører ændringer enten med hensyn til de artikler i deres lovgivning, der er nævnt i konventionen, eller med hensyn til de retter, der er anført i afsnit III, afdeling 2.

PROTOKOL Nr. 2

om Ensartet Fortolkning af Konventionen

PRÆAMBEL

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER —

SOM HENVISER TIL artikel 65 i denne konvention,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der består en nær forbindelse mellem denne konvention og Bruxelles-Konventionen,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at protokollen af 3. juni 1971 giver Domstolen for De Europæiske Fællesskaber kompetence til at træffe afgørelse om fortolkningen af bestemmelserne i Bruxelles-Konventionen,

SOM HAR INDGÅENDE KENDSKAB TIL de retsafgørelser, som Domstolen for De Europæiske Fællesskaber har truffet vedrørende fortolkningen af Bruxelles-Konventionen indtil tidspunktet for undertegnelsen af nærværende konvention,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de forhandlinger, der har ført til indgåelsen af denne konvention, har været baseret på Bruxelles-Konventionen i lyset af disse retsafgørelser,

SOM, idet de fuldt ud erkender retternes uafhængighed, ØNSKER at forhindre indbyrdes afvigende fortolkninger og at nå frem til så ensartet en fortolkning som muligt dels af bestemmelserne i denne konvention, dels af disse bestemmelser og de bestemmelser i Bruxelles-Konventionen, der i det væsentlige er optaget i denne konvention —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Hver af de kontraherende staters retter tager ved anvendelsen og fortolkningen af bestemmelserne i denne konvention behørigt hensyn til de principper, som er lagt til grund i alle relevante retsafgørelser truffet af de øvrige kontraherende staters retter for så vidt angår bestemmelserne i nævnte konvention.

Artikel 2

1. De kontraherende parter er enige om at indføre en ordning med udveksling af oplysninger om de retsafgørelser, der træffes i medfør af denne konvention, samt om relevante afgørelser, der træffes i medfør af Bruxelles-Konventionen. Denne ordning skal omfatte:

— fremsendelse, foretaget af de kompetente myndigheder, til et centralt organ af de afgørelser, der er truffet af retterne i sidste instans eller af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber samt særlig vigtige retsafgørelser, der er endelige, og som er truffet i medfør af denne konvention eller Bruxelles-Konventionen

— klassificering af disse retsafgørelser, foretaget af det centrale organ, herunder udarbejdelse og offentliggørelse i det omfang, det er nødvendigt, af oversættelser og sammendrag

— fremsendelse, foretaget af det centrale organ, af dokumentationsmateriale til de kompetente nationale myndigheder i alle de stater, der har undertegnet og tiltrådt denne konvention, samt til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

2. Det centrale organ er justitssekretæren ved Domstolen for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 3

1. Der nedsættes et stående udvalg med henblik på denne protokol.

2. Udvalget sammensættes af repræsentanter udpeget af hver signatarstat og af hver tiltrædende stat.

3. De Europæiske Fællesskaber (Kommissionen, Domstolen og Generalsekretariatet for Rådet) og Den Euro-

pæiske Frihandelssammenslutning kan deltage i møderne som observatører.

Artikel 4

1. På anmodning af en kontraherende part indkalder den stat, hvor denne konvention er deponeret, til møder i udvalget med henblik på drøftelse af, hvordan konventionen fungerer, herunder navnlig:

— udviklingen i den retspraksis, der i henhold til artikel 2, stk. 1, første led, fremsendes underretning om

— anvendelsen af konventionens artikel 57.

2. Udvalget kan i lyset af disse drøftelser ligeledes undersøge hensigtsmæssigheden af at foretage en revision af særlige punkter i konventionen og fremsætte henstillinger.

PROTOKOL Nr. 3

om Anvendelsen af Artikel 57

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

1. Ved anvendelsen af konventionen behandles de bestemmelser, hvorved der på særlige områder fastsættes regler for retternes kompetence samt for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser, og som er eller vil være indeholdt i retsakter fra De Europæiske Fællesskabers institutioner, på samme måde som de konventioner, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1.

2. Hvis en bestemmelse i en retsakt fra De Europæiske Fællesskabers institutioner efter en kontraherende stats opfattelse ikke er forenelig med konventionen, overvejer de kontraherende stater omgående at ændre denne i overensstemmelse med artikel 66, dog med forbehold af den fremgangsmåde, der er indført ved protokol nr. 2.

ERKLÆRING

fra repræsentanterne for regeringerne for de stater, der har undertegnet Lugano-Konventionen, og som er medlemmer af De Europæiske Fællesskaber, om Protokol nr. 3 om anvendelsen af artikel 57 i Konventionen

I forbindelse med undertegnelsen af Konventionen om Retternes Kompetence og om Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Borgerlige Sager, herunder Handelssager, udfærdiget i Lugano den 16. september 1988,

ERKLÆRER REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS MEDLEMSSTATER,

som tager hensyn til de forpligtelser, der er indgået over for de stater, der er medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, og

som tilstræber ikke at krænke den ensartede retsorden, der således er indført ved konventionen,

at de vil benytte alle til rådighed stående midler for i forbindelse med udarbejdelsen af fællesskabsretsakter som omhandlet i nr. 1 i protokol nr. 3 om anvendelsen af artikel 57 at sikre, at de regler for retternes kompetence og for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er indført ved konventionen, overholdes.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Declaración.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne erklæring.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Erklärung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα δήλωση.

In witness whereof the undersigned have signed this Declaration.

En foi de quoi, les soussignés ont signé la présente déclaration.

Dá fhianú sin, chuir na daione thíos-sínithe a lámh leis an Dearbhú seo.

Pessu til staðfestu hafa undirritaðir undirritað yfirlysingu pessa.

In fede di che, i sottoscritti hanno firmato la presente dichiarazione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden deze verklaring hebben ondertekend.

De undertegnete har undertegnet erklæringen til vitterlighet.

Em fé do que os abaixo-assinados firmaram a presente declaração.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade undertecknat denna deklaration.

Hecho en Lugano, a dieciséis de septiembre de mil novecientos ochenta y ocho.

Udfærdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

Έγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait à Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Arna dhéanamh i Lugano, an séú lá déag de Mhéan Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochto a hocht.

Gjört í Lugano hinn sextánda dag septembermánaðar nítján hundruð áttatíu og átta.

Fatto a Lugano, addì sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

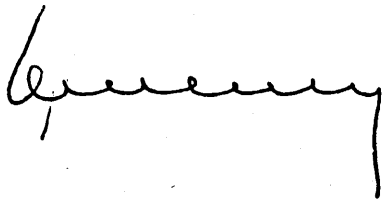
Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og åttiåtte.

Feito em Lugano, em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

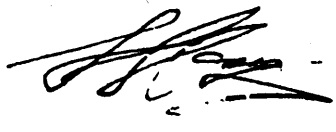
Tehty Luganossa kuudentenatoista päivänä syyskuuta vuonna tuhat yhdeksänsataa kahdeksankymmentäkahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraåttioåtta.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België

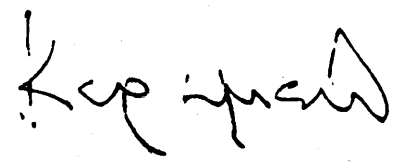

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

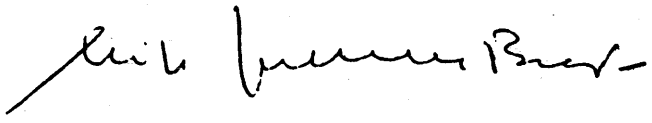

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

Per il governo della Repubblica italiana

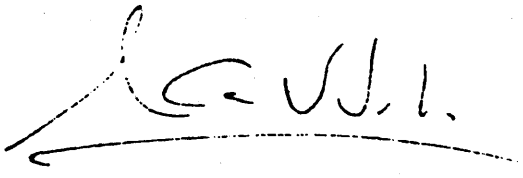

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Pelo Governo da República Portuguesa

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ERKLÆRING

fra repræsentanterne for regeringerne for de stater, der har undertegnet Lugano-Konventionen, og som er medlemmer af De Europæiske Fællesskaber

I forbindelse med undertegnelsen af Konventionen om Retternes Kompetence og om Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Borgerlige Sager, herunder Handelssager, udfærdiget i Lugano den 16. september 1988,

ERKLÆRER REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS MEDLEMSSTATER,

at de finder det hensigtsmæssigt, at De Europæiske Fællesskabers Domstol i sin fortolkning af Bruxelles-Konventionen tager behørigt hensyn til de principper, der er indeholdt i den retspraksis, der følger af Lugano-Konventionen.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Declaración.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne erklæring.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Erklärung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα δήλωση.

In witness whereof the undersigned have signed this Declaration.

En foi de quoi, les soussignés ont signé la présente déclaration.

Dá fhianú sin, chuir na daoine thíos-sínithe a lámh leis an Dearbhú seo.

Pessu til staðfestu hafa undirritaðir undirritað yfirlysingu pessa.

In fede di che, i sottoscritti hanno firmato la presente dichiarazione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden deze verklaring hebben ondertekend.

De undertegnete har undertegnet erklæringen til vitterlighet.

Em fé do que os abaixo-assinados firmaram a presente declaração.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade denna deklaration.

Hecho en Lugano, a dieciséis de septiembre de mil novecientos ochenta y ocho.

Udfærdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

Έγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait à Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Arna dhéanamh i Lugano, an séú lá déag de Mhéan Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochto a hocht.

Gjört í Lugano hinn sextánda dag septembermánaðar nítján hundruð áttatíu og átta.

Fatto a Lugano, addì sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

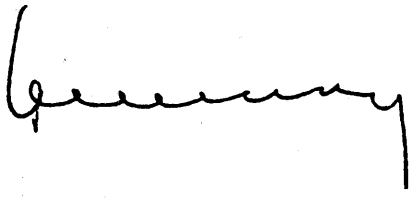
Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og åttiåtte.

Feito em Lugano, em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

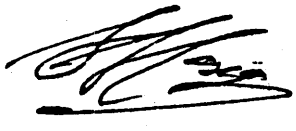
Tehty Luganossa kuudentenatoista päivänä syyskuuta vuonna tuhat yhdeksänsataa kahdeksankymmentäkahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraåttioåtta.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België

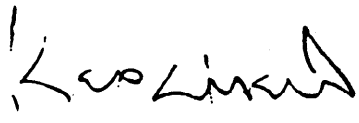

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

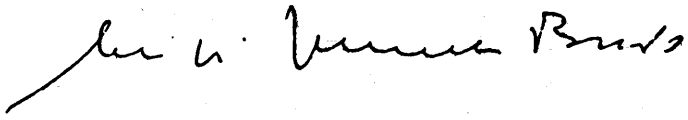

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

Per il governo della Repubblica italiana

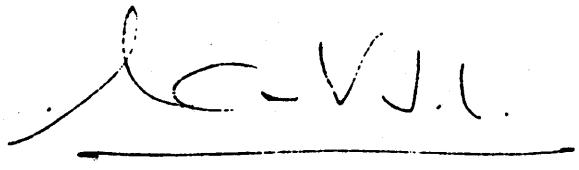

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Pelo Governo da República Portuguesa

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ERKLÆRING

fra repræsentanterne for regeringerne for de stater, der har undertegnet Lugano-Konventionen, og som er medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning

I forbindelse med undertegnelsen af Konventionen om Retternes Kompetence og om Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Borgerlige Sager, herunder Handelssager, udfærdiget i Lugano den 16. september 1988,

ERKLÆRER REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE FRIHANDELSSAMMENSLUTNINGS MEDLEMSSTATER,

at de finder det hensigtsmæssigt, at deres retter i fortolkningen af Lugano-Konventionen tager behørigt hensyn til de principper, der er indeholdt i retspraksis ved De Europæiske Fællesskabers Domstol og retterne i De Europæiske Fællesskabers medlemsstater for så vidt angår de bestemmelser i Bruxelles-Konventionen, der i det væsentlige er optaget i Lugano-Konventionen.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Declaración.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne erklæring.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Erklärung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα δήλωση.

In witness whereof the undersigned have signed this Declaration.

En foi de quoi, les soussignés ont signé la présente déclaration.

Dá fhianú sin, chuir na daoine thíos-sínithe a lámh leis an Dearbhú seo.

Pessu til staðfestu hafa undirritaðir undirritað yfirlysingu pessa.

In fede di che, i sottoscritti hanno firmato la presente dichiarazione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden deze verklaring hebben ondertekend.

De undertegnete har undertegnet erklæringen til vitterlighet.

Em fé do que os abaixo-assinados firmaram a presente declaração.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade undertecknat denna deklaration.

Hecho en Lugano, a dieciséis de septiembre de mil novecientos ochenta y ocho.

Udfærdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

Έγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait à Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Arna dhéanamh i Lugano, an séú lá déag de Mhéan Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochto a hocht.

Gjört í Lugano hinn sextánda dag septembermánaðar nítján hundruð áttatíu og átta.

Fatto a Lugano, addì sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og åttiåtte.

Feito em Lugano, em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

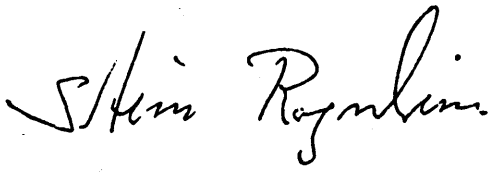
Tehty Luganossa kuudentenatoista päivänä syyskuuta vuonna tuhat yhdeksänsataa kahdeksankymmentäkahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraåttioåtta.

Fyrir ríkisstjórn lýðveldisins Íslands

For Kongeriket Norges Regjering

Für die Regierung der Republik Österreich

Für die Regierung der Schweizerischen Eidgenossenschaft
Pour le gouvernement de la Confédération suisse
Per il governo della Confederazione svizzera

Suomen tassavallen hallituksen puolesta

För Konungariket Sveriges regering

SLUTAKT

Repræsentanterne

FOR REGERINGEN FOR KONGERIGET BELGIEN

FOR REGERINGEN FOR KONGERIGET DANMARK

FOR REGERINGEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

FOR REGERINGEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK

FOR REGERINGEN FOR KONGERIGET SPANIEN

FOR REGERINGEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK

FOR REGERINGEN FOR IRLAND

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN ISLAND

FOR REGERINGEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK

FOR REGERINGEN FOR STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG

FOR REGERINGEN FOR KONGERIGET NEDERLANDENE

FOR REGERINGEN FOR KONGERIGET NORGE

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG

FOR REGERINGEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK

FOR REGERINGEN FOR KONGERIGET SVERIGE

FOR REGERINGEN FOR SCHWEIZ

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND

FOR REGERINGEN FOR DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

forsamlede i Lugano, den sekstende september nitten hundrede otteogfirs, på Den Diplomatiske Konference om Retternes Kompetence i Borgerlige Sager, har fastslået, at følgende tekster er blevet udarbejdet og fastlagt på denne konference:

I. Konventionen om Retternes Kompetence og om Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Borgerlige Sager, herunder Handelssager.

II. Følgende protokoller, der udgør en integrerende del af konventionen:

— nr. 1 om visse Problemer i forbindelse med Kompetence, Procedure og Fuldbyrdelse

— nr. 2 om Ensartet Fortolkning af Konventionen

— nr. 3 om Anvendelsen af Artikel 57.

III. Følgende erklæringer:

— Erklæring fra repræsentanterne for regeringerne for de stater, der har undertegnet Lugano-Konventionen, og som er medlemmer af De Europæiske Fællesskaber, om Protokol nr. 3 om Anvendelsen af Artikel 57 i konventionen

— Erklæring fra repræsentanterne for regeringerne for de stater, der har undertegnet Lugano-Konventionen, og som er medlemmer af De Europæiske Fællesskaber

— Erklæring fra repræsentanterne for regeringerne for de stater, der har undertegnet Lugano-Konventionen, og som er medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Acta final.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne slutakt.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Schlußakte gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα τελική πράξη.

In witness whereof, the undersigned have signed this Final Act.

En foi de quoi, les soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent acte final.

Dá fhianú sin, chuir na daoine thíos-sínithe a lámh leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo.

Pessu til staðfestu hafa undirritaðir undirritað lokagerð pessa.

In fede di che, i sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente atto finale.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden hun handtekening onder deze Slotakte hebben gesteld.

Til bekreftelse har de undertegnete underskrevet denne Sluttakt.

Em fé do que os abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente Acto Final.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet ovat, allekirjoittaneet tämän Päättöpöytäkirjan.

Till bekräftelse härav har undertecknade undertecknat denna Slutakt.

Hecho en Lugano, a dieciséis de septiembre de mil novecientos ochenta y ocho.

Udfærdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundrede og otteogfirs.

Geschehen zu Lugano am sechzehnten September neunzehnhundertachtundachtzig.

Έγινε στο Λουγκάνο, στις δέκα έξι Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ.

Done at Lugano on the sixteenth day of September in the year one thousand nine hundred and eighty-eight.

Fait à Lugano, le seize septembre mil neuf cent quatre-vingt-huit.

Arna dhéanamh i Lugano, an séú lá déag de Mhéan Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochto a hocht.

Gjört í Lugano hinn sextánda dag septembermánaðar nítján hundruð áttatíu og átta.

Fatto a Lugano, addì sedici settembre millenovecentottantotto.

Gedaan te Lugano, de zestiende september negentienhonderd achtentachtig.

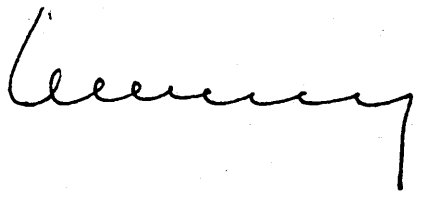
Utferdiget i Lugano, den sekstende september nitten hundre og åttiåtte.

Feito em Lugano, em dezasseis de Setembro de mil novecentos e oitenta e oito.

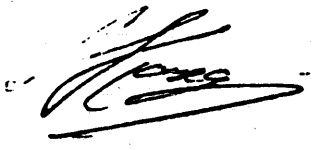
Tehty Luganossa kuudentenatoista päivänä syyskuuta vuonna tuhat yhdeksänsataa kahdeksankymmentäkahdeksan.

Som skedde i Lugano den sextonde september nittonhundraåttioåtta.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België

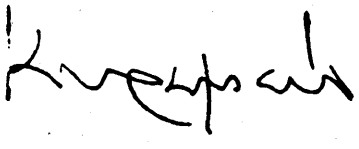
For regeringen for Kongeriget Danmark

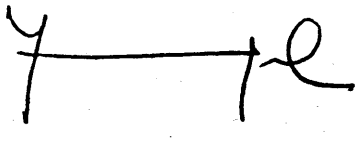
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

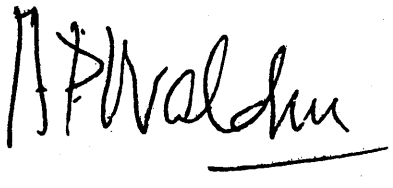
Por el Gobierno del Reino de España

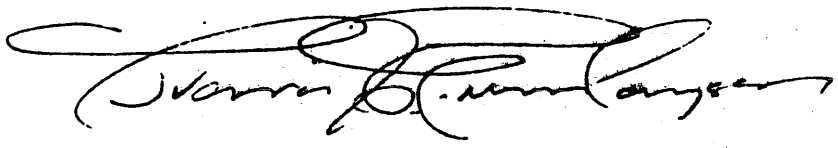
Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

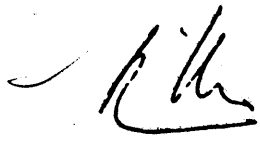
Fyrir ríkisstjórn lýðveldisins Íslands

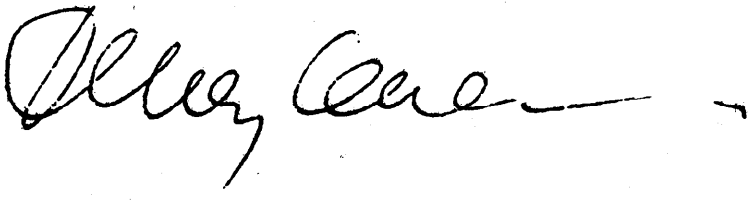
Per il governo della Repubblica italiana

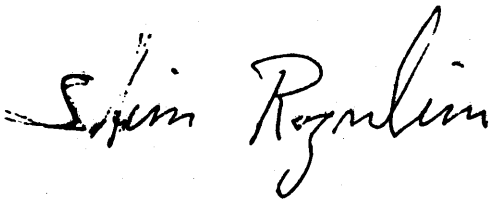
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

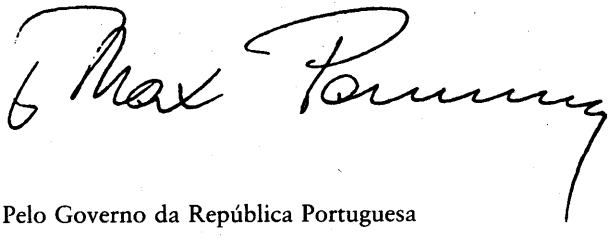
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

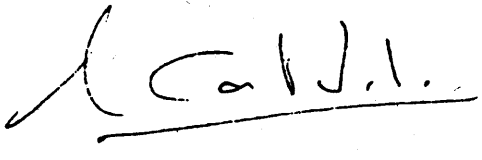
For Kongeriket Norges Regjering

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Für die Regierung der Schweizerischen Eidgenossenschaft
Pour le gouvernement de la Confédération suisse
Per il governo della Confederazione svizzera

Suomen tassavallen hallituksen puolesta

För Konungariket Sveriges regering

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland